

מעשה באדם שהלך באחד מרחובות וורשא, והבחין ביהודי ישיש העומד ליד מכולת פרטית, וקורא בקול: בייגלאך, בייגלאך!

היה היהודי סקרן לראות כיצד מתנהלת המכירה, כמה קונים, ומה הוא מספר הרוכשים. עמד בצד ועקב אחריו. הוא ראה כי פעם ברבע שעה לערך נעצר קונה, מושיט יד, ורוכש לעצמו כעך אחד. בשעת המכירה היה המוכר שקט, ומיד כאשר עזב הקונה את המקום, הרים את קולו ושוב החל לצעק: בייגלאך! וכך - ללא הפוגה.

ריחם היהודי על המוכר הקשיש: רחמנות! כמה אפשר לצעוק, ואחרי כל הצעקות - הוא מוכר רק ארבעה כעכים לשעה!

נגש אליו ושאלו: "ר' יהודי, כמה כסף הנך מרוויח ליום? מה המקסימום של רווחיך?" "חמשה רובל" - השיב לו.

"בוא ונעשה עסק" - אמר לו - "אני אתן לך מדי ערב חמשה רובל ובאותן שעות שעמדת עד היום בשמש ברחובה של עיר, שב בבית המדרש הגדול ותגיד מדי יום את כל ספר התהלים בכוונה".

הישיש הסכים בחפץ לב, והודה לו נרגשות.

עד מהרה החלו במימוש העסקה. שני הצדדים עמדו בדיבורם: הזקן אמר תהלים - והיהודי שילם את הרובלים שהבטיח.

הגאון רבי דב בעריש ויינפלד זצוק"ל הגאון מטשעבין

הג"ר אברהם דוב אויערבאך זצוק"ל גאב"ד טבריה, שהיה ממתפללי בית הכנסת 'קהל חסידים' שערי חסד, בו היה רבינו מתפלל בימות החול, מספר: דרכו של רבנו זצוק"ל בפסוקי דזמרה היתה להתהלך על פני כל אורך בית הכנסת, הלך וחזר, כשהוא צועד בצעדים איטיים ומדודים, הטלית על ראשו, ובשתי ידיו קצוות הטלית מימינו ושמאלו, ואומר את הפסוקים כמונה מעות.

בשלשה מקומות בפסוקי דזמרה בקביעות, היה עוצר מהליכתו ומתעכב באמירתם בהטעמה ודביקות ובתנועות נגינה ערבה, בפסוקים: "הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם" ו"שומר ד' את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד" ובפסוק: "עד יעבור עמך ד' עד יעבור עם זו קנתי".

התעוררות מיוחדת היתה ניכרת אצלו במזמור: "אשרי" בפסוק "רצון יראיו יעשה ואת שוועתם ישמע ויושיעם".

תפילתו היתה באצילות ובנעימות, כשהוא יושב עם הסדור וקורא מתוכו מילה במילה עם אצבע בתוך הסידור, דבר זה עשה רושם כביר על כל אלו שהתפללו בביתו במשך השנים, לראות את גדול הדור וגאון הגאונים מתפלל מתוך הסידור ואומר מילה במילה כשאצבעו בסידור התפילה.

חלפו שבועיים והישיש בא אל היהודי והודיע לו כי הוא מעוניין לחזור בו מהעסקה.

"מה קרה?" - תמה - "האם אתה רוצה לחזור לצעוק ברחוב? וכי לא טוב יותר לשבת בבית המדרש?"

מאן הזקן לנמק את רצונו, והודיע לו כי ברצונו שילכו שניהם אל הרב, ובבית הרב יסביר הכל.

נכנסו שניהם לבית הרב בכבוד ראש, והישיש נימק את החלטתו: "כבוד הרב, הנה היהודי היקר שעומד כאן לצדי, הבטיח לי חמשה רובל ליום. הוא ריחם עלי, ישר כח לו. אך כחלוף תקופה קצרה, התיישבתי בדעתי ונוכחתי שהדבר מזיק לי".

"עד היום, כאשר עמדת ברחוב, התפללתי בפה מלא להקב"ה 'תשיג לי קונה'. בקול צעקתי בייגלאך, אך בשקט בקשתי מהריבוננו של עולם שידאג לפרנסתי".

"כאשר, ברוך ה', לאחר רבע שעה הגיע קונה, הייתי מודה להקב"ה, ומבקש שנית. כך עשרות פעמים ביום: 'ה' הושיעה' ביחד עם 'הודו לה' כי טוב'. הוספתי וביקשתי: אלוקי, תסיע בידי לסיים את הבייגלאך מוקדם כי הרגליים עיפות, והזקנה אוכלת בי. "כך היה הקשר שלי עם רבוננו של עולם. קשר חזק. עיני היו תמיד נשואות לשמים".

"בשבועיים האחרונים אני חש כי הלב שלי נעשה רחוק. נכון שאני אומר את כל התהלים, אך משום מה אני מרגיש, כי על אף אמירת התהלים, אני יותר רחוק מפעם, אני מרגיש בטוח במשכורת הקבועה..."

כזו היתה דמותו של מוכר בייגלאך בורשא...

ללא ספק, תלות מחלטת בה' יתברך מולידה קשר חזק בין המתפלל אל אביו שבשמים, אלא שחז"ל מגלים לנו חדוש מופלא

העלון נתרם בשבת זו
להצלחת התורם ובני משפחתו
בשפע רוחני וגשמי עד בלי די

וזהו הפסוק הנכון לעית הזאת

צריך שיכוון בלבו פירוש המילים שמוציא בשפתו ויחשוב כאילו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו, עד שתישאר מחשבתו ומונתו זכה בתפלתו. ויחשוב כאילו היה מדבר לפני מלך בשר ודם, היה מסדר את דבריו ומכוון בהם יפה לבד ימשל, קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חוקר כל המחשבות.

שולחן ערוך, סימן צ"ח סעיף א'.

פרשת בלק
חודש תמוז תשפ"ה

לעילוי נשמת
הר"ר אלטר אהרן יצחק
ב"ר יוסף הרשקוביץ זצ"ל
נלב"ע י"ז טבת תשע"ז

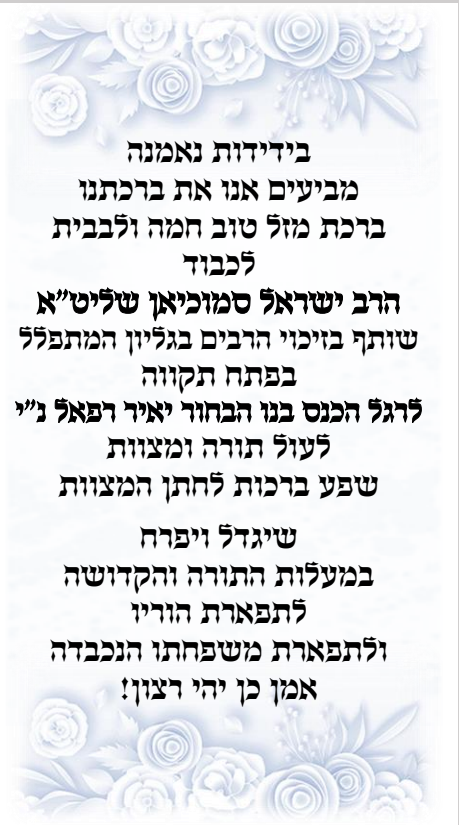
Shch3910@gmail.com

- הם מגלים לנו כי גם הקב"ה מצדו רוצה את הקשר הזה. הוא מתאווה לתפלותנו, ממתין לשמוע את קולנו, ולפעמים אפילו יוצר את החסר כדי לגרום לנו להתפלל!

ארבע אמות של הלכה

הודו לה' קראו בשמו | חלק ב

מבאר הרב יעקב וינגרטן שליט"א בעל הסיידור המפורש: נתפאר בו כי הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (- אדון הכל) המייחד אלהותו עלינו, אף כי בְּכָל הָאָרֶץ שולטים מְשַׁפְּטֵיו ודיניו. זָכְרוּ לְעוֹלָם את בְּרִיתוֹ - שכרת עם האבות, שהוא דָּבָר אשר צָנָה (- גִּזֵּר) והבטיח לשמרו לְאֶלְפֵי דוֹר למשך אלף דורות". אותו הברית אֲשֶׁר פָּרַת אֵת (- עם) אֲבֹרָתוֹ, וּשְׂבוּעָתוֹ על אותו הדבר נתן לְיִצְחָק - וַיַּעֲמִידָהּ - וקבע זאת לְיַעֲקֹב לְחֹק קבועי, לִישְׂרָאֵל העמידו להיות בְּרִית עוֹלָם (וזוהי הברית והשבועה) - לאמר - שאמר לכל אחד ואחד מהם: לך אֲתָן אֶרֶץ פְּנֹעָה, והיא תהא חֶבְל (- חלקת) בְּחֻלְתְּכֶם. (ואימתי הבטיח זאת?) - בְּהִיּוֹתְכֶם מְתֵי מספר אנשים ספורים,

פְּמַעַט - כאשר מעטים היו וְגָרִים בָּהּ - בארץ, פְּגָרִים. וַיִּתְּלֶכֶן מְגוּי אֶל גוֹי (-מַעַם אֵל עִם), וּמִמֶּלֶכָה אחת נִדְדוּ אֶל עַם אֲחֵר. ואף כגרים לא האריכו בה ימים. (ואף שדרך בני המדינה לעשוק את הגר הבא לדור

בקביעות, בכל זאת גם אז - לא: הִנֵּיחַ לְאִישׁ לְעַשְׁקָם ולהזיקם, וַיִּזְכֹּךְ וַיִּסֶּר עֲלֵיהֶם (- בגללם) מְלָכִים שביקשו לפגוע בהם. והזהירם ואמר להם: אל תגעו לרעה בְּמִשְׁחִי - בגדולים ובחשובים שלי, וּבְנִבְיָאִי (- הם האבות הקדושים) אל תגעו לרעה (- כל זאת תרעו -הוא מעלילותיו ונפלאותיו אשר הראה להם). (ועתה כאשר ארון ברית ה' מובא לירושלים לאחר הנפלאות שעשה ה' בארץ פלשתים) - שִׁירוּ לַיהוָה

כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, בְּשִׁירוֹ זֶה לזה מִיּוֹם אֵל יוֹם בכל יום ויום את יְשׁוּעָתוֹ שעשה עמכם, (- שהוכרחו הפלשתים להחזיר את הארון).

סִפְּרוּ בְּגוֹיִם אֵת גִּדּוֹל כְּבוֹדוֹ שכיבד אתכם לעיני העמים, שהייתם עד עתה שפלים ונבזים בעיניהם, בְּכָל הַעַמִּים תספרו את נִפְלְאוֹתָיו שעשה עמכם שידעו כולם פִּי גִדּוֹל הוּא יְהוָה וּמְהֵלֵל (- משובח) מאד, וְנוֹרָא הוּא - ומוראו מוטל עַל כָּל אֱלֹהִים מלאכי מרום וצבא השמים (- שהיו עובדי אלילים סוגדים להם). ומעתה יכירו הכל פִּי כָל אֱלֹהֵי הַעַמִּים שהיו עובדים וסוגדים להם בעבר אינם אלא אֱלִילִים שוא ושקר, (- שהרי 'דגון' אלוהי פלשתים נפל לפני ארון ה'), וַיְהוָה (- אבל ה') שְׁמִים וכל צבאם עֲשֵׂה (- וכוחו רב).

צורת פניית האדם אל האלוקים

רבנו הגאון רבי יהודה ליווא זצוק"ל

האדם לפי עצם טבעו הוא בריאה שכלית, על כן ראויים מעשיו שיודרכו על ידי השכל. אך משנוטה מן השכל ואין מעשיו פועלים בהתאם למהותו, הוא חורג מעצמו. אומרת הגמרא: שלשה צועקין ואינן נענין ואלו הן: מי שיש לו מעות ומלוה אותן שלא בעדים... " (בבא מציעא עה, ב). "כי מי שהוא חסר, השם יתברך משלים את חסרונו, אבל אין אלו שלשה שגרמו לעצמם נחשבים חסרון בעצמם, כי החיסרון שהגיע להם הוא מחמת מעשיהם... ומי שמלווה מעותיו שלא בעדים בטל ממנו שם אדם שכלי, כי האדם ראוי שיהיה משא ומתן שלו בשכל, ואין זה משא ומתן שכלי" (פירושי מהר"ל, שם).

ה' משלים את חסרונותיו הטבעיים של האדם, והריהו פונה אל האדם כאל אדם, ומשהוא נוטה מדרך השכל, מאבד את מהותו כאדם. וכדרך שה' פונה אל האדם כאל אדם, כך צריך האדם לפנות אל ה' עם מהותו כאדם. ולכאורה למה צריך להתפלל בדיבור, והרי השם יתברך יודע מחשבות בני אדם ודי היה במחשבה...? וצריך לומר כי התפילה היא להשלים את האדם מה שהוא חסר ואז השם יתברך שומע תפלתו ובקשתו, כאשר האדם הוא חסר וצריך את ההשלמה, והאדם הוא נחשב אדם מצד הדבור וזולת זה אינו אדם, וכאשר אין אדם מתפלל ומבקש בדיבור אין כאן מקבל, כי כל מקבל מבקש לקבל מה שהוא חסר... אבל כאשר הוא מתפלל בליבו בלבד לא נקרא שמוציא חסרונו מצד שהוא חי מדבר" (נתיבות, נתיב העבודה פ"ב).

ומשהאדם פונה אל ה' בתפלה, כל עוד שאינו בדיבור אלא במחשבה, לא נתגלתה פניית האדם. וכיון שאין פניה אין עניה. אמנם המחשבה נראית עליונה יותר מן הדיבור, אולם היא אינה עצם האדם, אלא הופעה בלבד.

כח התפילה של ישראל

הגאון רבי יוסף חיים שניאור קוטלר זצוק"ל

כתיב (בראשית י"ב ב') ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה, ופרש"י ואעשך לגוי גדול זהו שאומרים אלקי אברהם וכו', יכול יהיו חותמים בכולם ת"ל והיה ברכה בן חותמים ולא בהם ע"כ. וצריך ביאור אמאי בן חותמים ולא בהם, ובכלל מה ענין חתימה זו.

נא לעורר רחמי שמים מרובים לרפואת

הרב דב בן שושנה, הרב ישעיהו בן נחמה דובוריש, הרב ישראל בונם בן חיה רויזא, התינוק איתי בן נעמה חיה, התינוק יהודה אריה בן מלכה יוטא, התינוק שמעון בן מיכל בתוך שאר חולי ישראל

ולכן אנו מתחילים כל תפילה באלוקי אברהם, להזכיר שרק ע"י ההבטחה לאברהם אבינו "ואעשך לגוי גדול", שהוא כח התפילה, כדכתיב "ומי גוי גדול" וגו', רק ע"י הבטחה זו גם אנחנו זוכים להתקרב אל השי"ת ע"י התפילה. ולכן גם החתימה היא מגן אברהם, משום שמכח הבטחה זו זכו גם כל האבות למדרגת התקרבות זו להשי"ת, ולזה גם אנו מתפללים תמיד, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, כלומר למדרגת קירבה זו שהובטחה לאברהם אבינו.

איך אפשר לשנות את גזירת הבורא?

הגאון רבי יצחק אייזיק חבר זצוק"ל

"אין לו להקב"ה בעולמו כי אם אוצר של יראת שמים בלבד", כי אוצר שייך בדברים וחמודים שהמלך שומרם יקרים באוצרותיו, מה שאינם מצויים כ"כ במדינתו אחרים וצריך לחפש ולהביאם ממקומות רחוקים, ואף כן יראת שמים שאינו מאתו יתברך, רק בבחירת האדם התחתון לבד.

וגם "תגרע שיחה לפני אל" כמ"ש (ברכות כו:): "ואין שיחה אלא תפילה, שנאמר ויצא יצחק לשוח בשדה" (בראשית כד, סג). כי ידוע שענין תפילה הוא כשאדם באיזה צרה אשר קרהו והוא מתפלל אליו יתברך ונענה בתפילה לבטל הצרה ולהצילו מרעתו. וכבר עמדו בזה כל חכמי לב הא"י תפילה משנה הגזירה, לשנות רצונו כביכול מרצון לרצון כפי אשר נגזר עליו מתחילה?

והתשובה בזה כי אין השינוי מצדו יתברך רק מצד האדם המכוון לבו בתפילתו ושופך נפשו לפני ה', ובזה הוא עצמו משתנה. ואם נאמר שהידיעה מכריחה הבחירה א"כ לא שייך כאן שינוי באדם עצמו המתפלל, וא"כ איך שייך גדר תפילה לפניו יתברך, לשנות הגזירה מרצון לרצון?

ועל ענין זה רמזו רז"ל בפרק תפילת השחר במ"ש (ברכות לג.) "גדולה דעה שנתנה בין שתי אותיות, שנאמר (שמואל א ב, ג) כי אל דעות ה'", והוא מה שאמרה חנה בתפלתה (שם פס' א) "ותתפלל חנה ותאמר וכו', אין קדוש כה' כי אין בלתך, אל תרבו תדברו וכו' יצא עתק מפיכם כי אל דעות ה' ולא [נ] נתכנו עלילות". כתוב ולא בא' וקרינו ולו, ורמזה בזה ענין נפלא, והוא שאחר שהתפללה חנה לפני ה' לעשות לה נס להוליד בן אף שהיתה עקרה ונענית בתפילתה, לזאת פרסמה ענין זה מהידיעה והבחירה, שאין ידיעתו יתברך מכריחה שדבר זה מוכרח ממה שהתפילה משנה הגזירה.

קישוטים לשכינה

הגאון רבי אליהו סלמן מני זצוק"ל

והנה צריך האדם להזדרז בברכות השחר, שכתבו המקובלים שהם קשויים לשכינה. וכמה יהיה לו לאדם חיבה ותשוקה בהם שזכה לגדולה זו, וכמה צריך להיזהר בהם. ונוסף על זה יזהר בזריזות גם מצד פשט הדברים, שהם ברכות הודאה שנותן הודאה לבוראו על כל הטובה שעשה עמו, ועם כל העולם. ואם אינו נזהר לברכם כתיקונם, הוא מורה ח"ו שכופר בטובת אדונו, ואינו מאמין שטובות אלו הם מהשי"ת, שאם הוא מאמין שטובות אלו הם נשפעים על ידו יתברך, אם כן למה לא יודה לו על טובותיו, והלא אם אדם אחד עשה עמו טובה קטנה שהלוא לו מעט כסף, כל היום תמיד ישבחהו, ולמה לאל

והנה ישראל נקראו "גוי גדול" משום כח התפילה שיש להם, וכמש"כ (דברים ד, ז) "ומי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כד' אלוקיננו בכל קראנו אליו". וצריך ביאור איזה כח יותר יש בתפילתן של ישראל, הרי מצינו שגם אומות העולם יכולים להתפלל להשי"ת, כמו בנינוה שבטלה הגזירה ע"י תפילתם.

אמנם ודאי שתפילות ישראל הם בבחינה אחרת לגמרי. כמו שכתוב במדרש פרשת תולדות (פרשה ס"ג ברייתא ה') ויעתר יצחק לה', משל לבן מלכים שהיה חותר על אביו ליטול ליטרא של זהב והיה זה חותר מבפנים וזה חותר מבחוץ, שכן

בערביא

קורין

לחתירה

ע"תירה' ע"כ.

למדנו

ממדרש זה

דבר נפלא

מאד בכח

התפילה של

יצחק, שע"י

תפילתו זכה

לכל כך

התקרבות

להשי"ת, לא

רק שהשי"ת

ממלא

משאלות

לבו, אלא

שנתקרב כל

כך עד

שכאלו הוא

נוטל בעצמו

"הליטרא של

זהב" של

אביו, וכן

מצינו ביעקב

אבינו (בראשית מח, כב) שאמר "אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי", ומתרגמינן שם, בצלותי ובבעותי, הרי התורה קוראת לתפילתו חרב, והיינו כנ"ל שע"י תפילתו נתקרב כל כך עד שהיה החרב בידו לגמרי לעשות בו כרצונו.

וכן מבואר עוד (בראשית ב, ה) כי לא המטיר ה' אלוקים על הארץ ואדם אין לעבוד את האדמה, ופירש"י "ואין מכיר בטובתם של גשמים, וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם, התפלל עליהם וירדו וצמחו האילנות והדשאים ע"כ.

ולדברי רש"י צ"ע אמאי כתוב בלשון "ואדם אין לעבוד את האדמה" שמשמע שחור עובד האדמה, והרי כתב רש"י שחור מי שיתפלל ויכיר בטובתם של גשמים, אלא בע"כ הוא כנ"ל, שע"י תפילה נקרא הוא בעצמו עובד האדמה, כיון שע"י תפילתו זוכה שניתנת לו היכולת לעבוד האדמה, ונעשה בעצמו "עובד האדמה".

וכל זה בא רק ע"י התקרבות מיוחדת שזוכים ישראל ע"י תפילתם. אומות העולם יכולים להתפלל על צרכיהם והשי"ת מספיק להם צרכיהם, אבל אין להם שום התקרבות ע"י זה. אולם לישראל יש זכות מיוחדת שהם מתרוממים ומתקרבים לפני ולפנים ע"י תפילתם, עד שהתפילה היא כחרב וכקשת.

נא לעורר רחמי שמים מרובים להצלת החטופים

אבינתן בן דיצה תרצה, זיו בן טליה, אביתר בן גליה, יוסף חיים בן מרים, איתן אברהם בן אפרת יקותיאל יהודה נחמן בן שרה, איתן בן רות אדית, מקסים בן טלה נטשה, אלון בן עידית טובה, מתן שחר בן ענת, אלקנה בן רוחמה, מתן בן ירדנה עינב, אריאל בן סילביה מוניקה, נמרוד בן ויקי ויקטוריה, בר אברהם בן ג'וליה, עומרי בן ורוניקה אסתר, גיא בן מירב, רום בן תמר נועה, גלי בן טליה, שגב בן גלית, דוד דיגו בן סילביה מוניקה, תמיר בן חרות

הוא גופו אמר אז בדרך צחות: הבריות אומרים, מה הבדל יש בין פשטידה של אטריות ("לוקשן קוגעל") לפשטידה מתפוחי אדמה, שהראשונה אפילו לא עלתה יפה באפייתה - נשאר ממנה לכל הפחות אטריות וצימוקים וכו', הראויות למאכל כמות שהן, מה שאין כן האחרת - אם אינה מצליחה לא נשאר ממנה כלום... כן הוא גם לענין התפילה, אם מתפללים "בזמנה" - אזי אפילו אם לא היתה ברעותא דליבא כראוי, מכל מקום הלא התפלל תפילה כמאמרה... תפילה בזמנה... אבל אם מתפללים "שלא בזמנה", וגם עצם התפילה לא היתה כדבעי, מה נשאר ממנה?...

רוממות הנפש בתפילה

הגאון רבי דוד הקשר זצוק"ל

יש נושא חשוב הנובע מתוך התפילה, והוא רוממות הנפש שיש לאדם על ידי התפילה, שעל ידי העבודה שבתפילה ובקשת הצרכים וההכרה בטובה, זה מביא לאדם מעלה בנפשו. ואפשר שלכן התפלה נקרא גומל חסד עם נפשו, שעצם התפילה מרוממת אותו, ולכן נחשב גומל חסד עם נפשו.

ואפשר גם שזו כוונת הכוזרי (מאמר ג' אות ה') שהאריך על ענין התפילה וכתב שהתפילה היא מזון לנפש. [ועיין ברש"י בברכות (ה' ע"ב ד"ה טורף), שכתב שהתפילה נקראת נפש. ואפשר לפרש מפני שהיא מזון הנפש]. ועיין בנפש החיים (שער ב' פרק ט') שכתב שהתפילה היא המזון של כל העולמות. ועיין עוד שם (בפרק י"ד) שהתפילה מוסיפה לאדם טהרה על טהרתו.

ובזה ביאר הסבא מקלם רבי שמחה זיסל את הגמרא בברכות שהתפילה עומדת ברומם של עולם, שהכוונה בזה שהתפילה מרוממת את האדם שקרוי עולם.

בידידות נאמנה
מביעים אנו את ברכתנו
ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכבוד
הרב חיים הלמן שליט"א
ורעייתו ברכה תחי'
שותפים בזיכוי הרבים
בגליון המתפלל בפתח תקווה
לנישואי הנכדה
לבית משפחת פרינץ שיחי'
בורא העולם בקנין ישלים זה הבנין
בבריאות, עושר ואושר
עד סוף כל הדורות
אמן כן יהי רצון.

עצבות נועלת שערי שמים.
 שמחה פותחת שערים נעלים. **פעל שם טוב**

יתברך שעשה עמו כל הטובות, וברכת הודאה יכחידנה תחת לשונו, ואם כן ממה נפשך חייב הוא בהם.

לכן הקיצה והעירה והזדרז לברך ברכות אלו כהוגן ובכוונה גדולה, שאם תברכנה משפה ולחוץ, מה תועיל אם אין אתה נותן תודה מקרב לבך, הלא אלוקים נגלו לפניו תעלומות לב ורואה שאין אתה מודה לו בכל לבך ולא יקרא אז תודה, זו אינה אלא כמתלהלה וכשוחק, וכמו שקראו רז"ל למודה לחברו בשקר, אומר משטה הייתי בך.

ולכן צריך האדם ליהזר במחשבתו לתת דעתו על פירוש המלות, ולברך את ברכותיו בכוונה גדולה, ושלא לחסר איזה תיבות במרוצתו. שאם חסר איזה תיבות, הרי זה נקרא מברך ברכות לבטלה, ובמקום מצוה ענוש יענש.

לכן בני הקיצה והעירה מתרדמת היצר בעת הברכות, ותברך ברכות אלו בכוונה גדולה, ולהתבונן על כל ברכה וברכה על כל גמול הטוב שגמלך השי"ת, והתבונש על מעשיך ושוב בתשובה, וברך בכוונה גדולה, ושב ה' את שבותך.

תפילה בזמנה

הרב אהרן סורסקי זצ"ל

כשעשה מרן האמרי אמת מגור זי"ע את המהפיכה בזמני התפילה אשר היו נהוגים עד הנה במקלות החסידים, והורה לחסידיו להתחיל ולהתפלל תפילת שחרית "בזמנה", לא היה זה דבר של מה בכך... הזקנים מן הדור הקודם, שהתרגלו כל חייהם להתפלל בשעה מאוחרת, לאחר הרבה "הכנות", לא הסתגלו בנקל לסדר החדש. דומה היה עליהם כאילו מדובר בשינוי חוקות יומם ולילה... אולם הוא זי"ע עמד איתן בדעתו, ואט אט החדיר אצל כולם את שינוי זמני התפילה ל"תפילה בזמנה"...

לימים סיפר בנו מרן הפני מנחם מגור זי"ע כי באותה תקופה נכנס פעם חסיד פלוני אל הקודש פנימה, ושפך שיחו לפני אביו הקדוש, כי ההכנות לתפילה שהורגל בהן מימים ימימה חסרות לו עכשיו, ובגלל כך אינו מרגיש טעם ערב בתפילתו. אולם הרבי השיבו קצרות כדרכו: "ועוד תני בר קפרא, אילו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שהתורה אמרה..."

רק כשיצא מלפני אמר האמרי אמת זי"ע: "הנה זה עודנו לבו דואב על העדר ההכנה, ומרגיש בחסרונה, אבל רוב רובם בכלל לא מרגישים שחסר להם משהו..."

גיסו של הרבי, הוא הגה"ק רבי צבי חנוך הכהן לוי זי"ע - כמראה מקום אב"ד בענדין, סיפר לפניו באותם ימים בעלמא - שמובא בספר ישן כי ישנו אבר מסוים בגוף האדם אשר אינו מגיע לערנות מלאה רק אחרי שעות אחדות מיקיצתו מן השינה, ומאחר שצריך להתפלל בבחינת "כל עצמותי תאמרנה", אולי מן הראוי להרחיק את שעת התפילה משעת היקיצה בבוקר? חיך האמרי אמת זי"ע והשיבו בשנינות: "אכן כך... אכן כך... יש להקדים בלילה לישון ולקום בבוקר מוקדם, כדי שעד שעת התפילה בזמנה יתעוררו כל האיברים..."

עלות הדפסת העלון לשבת: 220 ₪ בלבד

ניתן להעביר לחשבון 61135 | סניף 56 | בנק 11

תפוצת העלון: בני ברק, פתח תקווה, אלעד, חולון, ראש העין, תל אביב, רמת גן, אחיסקא, מודיעין עילית, רחובות, ואשדוד

ניתן להוריד את העלון ב: דרשו, אידישע ווינקעל, לדעת או לקבל במייל: shch3910@gmail.com

מקורות | הכרת הטוב: הרי"י פוזן שליט"א - אוחילה | הגאון מטשעביץ זצוק"ל - ספר שר התורה | הרי"י וינגרטן שליט"א - סידור המפורש | הגרי"ח קוטלר זצוק"ל - נועם שי"ח - מכון משנת רבי אהרן - הרב דוד קיימן, אדיסון | הגר"י ליווא - המהר"ל מפראג זצוק"ל - משנת מהר"ל - הגאון רבי משה שלמה כשר זצוק"ל - הרב ישראל פרנקל שליט"א הגרי"א חסר זצוק"ל - שיח יצחק - הרב יונתן מאיר שליט"א | הגר"א מני זצוק"ל - שיח יצחק - מכון אהבת שלום | הר"א סורסקי זצ"ל - ראש גולת אריאל - המבשר תורני בלק תשפ"ד | הגר"ד הקשר זצוק"ל - שירת דוד - מאמרים | ביהמ"ד ויזניץ ישועות משה - אור ישראל אלעד | ביהמ"ד היכל יחזקאל - חברון מרכז העיר פ"ת ||| היברו בוקס החדש

